

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

อ.พ. ๓/๒๕๕๕

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี (ชุดที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี) ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ และรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่งของสภาผู้แทนราษฎร จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ต่อมา คณะรัฐมนตรี (ชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี) ได้ร้องขอให้รัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ต่อไป ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๔๐๗ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองขึ้นคณะกรรมการและกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ต่อมา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา และลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๙๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีและงดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง ทั้งนี้ เพื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อนึ่ง ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกัด พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๘๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๒ เสียง และไม่ลงคะแนน ๓ เสียง

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกัด พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคชั้นในจังหวัดภูเก็ต

เหตุผล *

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคชั้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาคให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

* คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกัด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร มีข้อสังเกตว่า เห็นควรแก้ไขในส่วนของเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามหน้า ๑๐ - ๑๑

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกัด พ.ศ. มีเนื้อหาจำนวน ๕ มาตราสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกัด พ.ศ.” (ร่างมาตรา ๑)

๒. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคชั้นในจังหวัดภูเก็ต

๓. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๔. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ

ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๕.๑ กำหนดให้มีการจัดตั้งศาลปกครองฎีกัด (ร่างมาตรา ๓)

๕.๒ กำหนดเขตอำนาจศาลปกครองฎีกัด กำหนดให้ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองฎีกัด ให้ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองฎีกัดด้วย และกำหนดให้คดีของเขตท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครองนครศรีธรรมราชในวันเปิดทำการศาลปกครองฎีกัด ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองนครศรีธรรมราช (ร่างมาตรา ๔)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ โดยมีเนื้อหา แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

ภาคผนวก

: ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

: รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร

: ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มกราคม ๒๕๕๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนันท ผาสุข	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล	หัวหน้ากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวศศิพรรณ พวงพันธ์ นิตกรชำนาญการ	นายทศวิณห์ เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการ
นางพวงผกา วรรณศิลป์ เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	นางสาวนิตยา นาคเกษม เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางกิตติมา อรุณพูลทรัพย์	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘	

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ ณ ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายวุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง ฎีกีต พ.ศ.	
• ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกีต พ.ศ.	๑
• สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกีต พ.ศ.	๕
• ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง ฎีกีต พ.ศ.	๗
๑. สรุปประเด็นสำคัญจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง	๗
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ	๙
๒. สรุปประเด็นสำคัญจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง และวาระที่สาม	๙
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๙
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม	๑๐
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกีต พ.ศ.	
• บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกีต พ.ศ.	-๑-
• เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งศาลปกครองฎีกีต	-๒-
• ตารางแสดงการเปิดทำการศาลปกครองชั้นต้น	-๔-
• ข้อมูลพื้นฐานในเขตอำนาจศาลปกครองชั้นต้น ตามแผนการเปิดทำการที่ปรับปรุงใหม่ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔	-๗-
• ตารางที่ ๑ สถิติคดีปกครองในภาพรวมของศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น ตั้งแต่เปิดทำการ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔	-๑๓-
• ตารางที่ ๒ สถิติคดีปกครองในพื้นที่เขตอำนาจศาลปกครองจังหวัดฎีกีต จำแนกรายจังหวัด ตั้งแต่เปิดทำการ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔	-๑๓-
• ตารางที่ ๓ กรอบอัตรากำลังตุลาการศาลปกครองและเจ้าหน้าที่ศาลปกครองฎีกีต	-๑๓-

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. (๗)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร (๙)
- : ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (๑๙)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี (ชุดที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี) ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ และรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่งของสภาผู้แทนราษฎร จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ต่อมา คณะรัฐมนตรี (ชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี) ได้ร้องขอให้ รัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ต่อไป ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๙๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำหรับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ อนุมัติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ... ตามที่สำนักงานศาลปกครองเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานด้านนิติบัญญัติพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาต่อไป

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ท พ.ศ. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติฯ ด้วยคะแนนเสียง ๔๐๗ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี ดออกเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่ง จำนวน ๓๑ คน^๑ เพื่อพิจารณาใน วาระที่สอง ขึ้นคณะกรรมการ และกำหนดแปรญัตติ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๒๓^๒ ภายในกำหนด ๗ วันนับแต่วันถัดจากวันที่สภาฯรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน ประกอบด้วย

๑. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ *	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายวิทยา แก้วภราดัย	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายประชา ประสพดี	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายบุญดำรง ประเสริฐโสภาก	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายพายัพ ปั้นเกตุ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. นายอรรถพร พลบุตร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
๘. นายวัฒนา เซ่งไพเราะ	เลขานุการคณะกรรมการ
๙. นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑๐. นายสทธีร์ กุลศรี	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๑๑. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. นายโกศล ปัทมะ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. นายสมชัย วัฒนการุณ *	กรรมการที่ปรึกษา
๑๔. นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	กรรมการที่ปรึกษา
๑๕. นางอัญชลี เทพบุตร	กรรมการที่ปรึกษา

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.๒๕๕๑ ข้อ ๘๓ วรรคสอง บัญญัติว่า

“การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จำนวนนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่สมาชิกเสนอ โดยให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสภา

“ลา”

“ลา”

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๓ บัญญัติว่า

“การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติขึ้นคณะกรรมการที่สภาตั้ง สมาชิกผู้ใดเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้เสนอ คำแปรญัตติล่วงหน้าเป็นหนังสือต่อประธานคณะกรรมการภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่สภาฯรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ เว้นแต่สภาจะได้กำหนดเวลาแปรญัตติสำหรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้เป็นอย่างอื่น

“ลา”

“ลา”

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

๑๖. นายโกมล จิรัชย์สุทธิกุล *	๑๗. นายตรีภพ คริสต์รักษา *
๑๘. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	๑๘. นายนิยม เวชกามา
๒๐. พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ	๒๑. นายประเวศ รัชชพล *
๒๒. นายประสพ บุษราคัม	๒๓. นายประสพาท ตันประเสริฐ
๒๔. นายมานพ เกษมณี	๒๕. นายราเมศ รัตนะเชวง
๒๖. นางวารภรณ์ ตั้งภากรณ์	๒๗. นายวันชัย บุชบา
๒๘. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	๒๘. นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร
๓๐. นายสาคร เกี่ยวข้อง	๓๑. นายเหวง โตจิราการ

เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร^๓ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันพุธที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวเดียวกัน โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๔ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๙๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง ไม่ลงคะแนน ๒ เสียง ทั้งนี้ เพื่อเสนอวุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย^๕

ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ

คณะกรรมการการวิสามัญได้เสนอข้อสังเกตต่อสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับการเปิดทำการศาลปกครองภูเก็ตกับเห็นควรแก้ไขเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ โดยลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ด้วยคะแนนเสียง ๓๘๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๒ เสียง และไม่ลงคะแนน ๓ เสียง โดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร

^๓ โปรดดูรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวก หน้า (๙)

^๔ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ บัญญัติว่า
“เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจจะขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่ยังเห็นว่าขัดแย้งกันอยู่”

^๕ โปรดดูร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ในภาคผนวก หน้า (๑๙)

แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามข้อสังเกตข้างต้น ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙๗^๖ และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของวุฒิสภาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่า จะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภา คณะใด หรือจะเสนอให้วุฒิสภาดั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖^๗ ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา (ชุดที่ ๒) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมรับทราบและเห็นชอบในการมอบหมายร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องพิจารณาศึกษาล่วงหน้า กล่าวคือ คณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้วให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

^๖ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙๗ กำหนดว่า

“ในการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ ถ้าคณะกรรมการวิสามัญฯ เห็นว่ามีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติ ก็ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ เพื่อให้สภาพิจารณา

ในการพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ให้สภาลงมติว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยโดยไม่มีการอภิปราย

ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานสภาส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ให้คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องทราบ คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามข้อสังเกตนั้นประการใดหรือไม่ ให้ประธานสภาแจ้งให้ที่ประชุมทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุม”

^๗ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ บัญญัติว่า

“ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณา มอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป”

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

๑.๒ เหตุผล *

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

* คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร มีข้อสังเกตว่า เห็นควรแก้ไขในส่วนของเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามหน้า ๑๐ - ๑๑

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ กำหนดให้มีการจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต เรียกว่า “ศาลปกครองภูเก็ต” และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๖.๒ กำหนดเขตอำนาจศาลปกครองภูเก็ต กำหนดให้ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองภูเก็ต ให้ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองภูเก็ตด้วย และกำหนดให้บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนองซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครองนครศรีธรรมราชในวันเปิดทำการศาลปกครองภูเก็ต ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองนครศรีธรรมราช (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้ศาลปกครองภูเก็ตมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองภูเก็ตตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓ ให้ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองภูเก็ตด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครองนครศรีธรรมราชในวันเปิดทำการศาลปกครองภูเก็ตตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองนครศรีธรรมราช

**ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.**

๑. สรุปประเด็นสำคัญจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี (ชุดที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี) และรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่งของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว จนมีพระราชกฤษฎีกายกยุบสภาผู้แทนราษฎร ต่อมาคณะรัฐมนตรีชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ร้องขอให้รัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

โดยคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แถลงหลักการและเหตุผล ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่งหน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๙๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๕๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้ นายวรวิทย์ กังศศิเทียม ตุลาการศาลปกครองสูงสุด นายสุเมธ รอยกุลเจริญ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด นายสมชัย วัฒนการุณ ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง นายประเวศ รักษพล ตุลาการศาลปกครองกลาง นายตรีภพ คริสต์รักษา ตุลาการ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

ศาลปกครองกลาง และนายติเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม^๑

ต่อจากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งตั้งข้อซักถามและข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ซึ่งกำหนดให้มีเขตอำนาจศาลตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นการอำนวยความสะดวกในการรับบริการของประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว

๒. ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ บทเฉพาะกาล มาตรา ๙๔ ได้กำหนดให้มีการเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคในวาระเริ่มแรก รวม ๑๖ ศาล นั้น สำนักงานศาลปกครองได้นำบทบัญญัติดังกล่าวมาพิจารณาในการจัดตั้งศาลปกครองภูมิภาคด้วยหรือไม่

๓. เดิมจังหวัดพังงาอยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองนครศรีธรรมราช ซึ่งมีระยะทางห่างไกล เหตุใดจึงไม่มีการจัดตั้งศาลปกครองที่จังหวัดพังงา

๔. เห็นว่า สำนักงานศาลปกครองควรจะมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเกี่ยวกับการให้บริการของศาลปกครอง เช่น หลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนในการฟ้องคดีปกครอง เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึงการให้บริการของศาลปกครองได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

๕. เนื่องจากการพิจารณาคดีปกครองบางคดีมีความล่าช้า จึงเห็นว่า ศาลปกครองควรเร่งพิจารณาคดีให้มีความรวดเร็ว

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ได้กล่าวชี้แจงและตอบข้อซักถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ บทเฉพาะกาล มาตรา ๙๔ ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งและเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคในวาระเริ่มแรก รวม ๑๖ ศาล นั้น เป็นกำหนดโดยกรตั้งสมมติฐานไว้ในเบื้องต้นว่า ควรจะมีการจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคที่ใดบ้าง ซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีข้อมูลหรือสถิติคดีปกครองว่า มีจำนวนคดี

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.๒๕๕๑ ข้อ ๒๔ กำหนดว่า

“ในกรณีที่สภาพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องศาล องค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือหน่วยงานอื่นที่กฎหมายกำหนดให้ต้องรายงานผลการปฏิบัติงานต่อสภา ให้ผู้แทนขององค์กรนั้นมีสิทธิเข้าแถลงหรือชี้แจงต่อที่ประชุมได้ เมื่อประธานอนุญาต

ฯลฯ

ฯลฯ”

ปกครองในแต่ละจังหวัดมากหรือน้อยเพียงใด แต่ในปัจจุบันพบว่า สถิติคดีปกครองในแต่ละภูมิภาค มีจำนวนที่แตกต่างกันไป

แต่อย่างไรก็ดี สำนักงานศาลปกครองได้ให้ความสำคัญในการจัดตั้งศาลปกครองในแต่ละภูมิภาค โดยพิจารณาและคำนึงถึงปัจจัยด้านการกระจายตำแหน่งที่ตั้งของศาลปกครองที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ว่า มีระยะห่างกันเพียงใด รวมถึง ปัจจัยเรื่องปริมาณคดีในแต่ละพื้นที่ ซึ่งเมื่อพิจารณาปัจจัยต่างๆ แล้วพบว่า จังหวัดภูเก็ตมีความจำเป็นต้องจัดตั้งและเปิดทำการศาลปกครองเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีปริมาณคดีปกครองที่ฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นตามพื้นที่มุลคดีเกิดในพื้นที่เขตอำนาจศาลปกครองชั้นต้นเป็นจำนวนมาก และเมื่อเปิดทำการฯ แล้วเขตอำนาจศาลปกครองชั้นต้นแต่ละแห่งจะมีขนาดลดลง ทำให้เป็นการแบ่งเบาภาระของศาลปกครองนครศรีธรรมราช ทางด้านระยะทางในการเดินทางจากจังหวัดภูเก็ตถึงศาลปกครองนครศรีธรรมราช มีระยะทางไกล จึงทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการรับบริการ อีกทั้ง จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดซึ่งมีพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับการเปิดทำการศาลปกครอง และเป็นจังหวัดที่มีความเหมาะสมทั้งทางด้านการปกครองของจังหวัด สภาพเศรษฐกิจ และสังคม เป็นต้น

- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๔๐๗ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาโดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา มีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

๒. สรุปประเด็นสำคัญจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองและวาระที่สาม

- ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขออภิปราย
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๒ โดยไม่มีสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง

ต่อจากนั้น ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกา พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๙๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนน ๒ เสียง

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกา พ.ศ. คณะกรรมาธิการได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมาธิการเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา

ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ

คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกา พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอแล้ว เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมาธิการวิสามัญมีข้อห่วงใยเกี่ยวกับการเปิดทำการศาลปกครองฎีกากับเห็นควรแก้ไขเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนี้

(๑) สมควรแก้ไขบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกา พ.ศ. เฉพาะในส่วนของเหตุผล โดยคณะกรรมาธิการวิสามัญเห็นว่า ในเหตุผลนั้นควรให้ความสำคัญกับประชาชนเป็นอันดับแรก เนื่องจากเจตนารมณ์ในการจัดตั้งศาลปกครองฎีกาขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางปกครองได้โดยง่าย ตลอดจนได้รับการเยียวยาอย่างรวดเร็วและทั่วถึงเห็นควรแก้ไขในส่วนของเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า

“เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้ สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่”

“เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน หน่วยงานทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่ มาตรา ๑๙๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลาย จะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจ ของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

(๒) เมื่อร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. มีผลใช้บังคับแล้ว สำนักงานศาลปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งด้านงบประมาณและด้านอัตรากำลัง จะต้อง เร่งรัดให้ศาลปกครองภูเก็ตเปิดทำการโดยเร็วอย่างช้าไม่เกิน ๓ ปีนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้มีผลใช้บังคับตามคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานศาลปกครอง เพื่อให้ประชาชนในท้องที่จังหวัด ที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองภูเก็ตได้เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมโดยเร็วสมดังเจตนารมณ์ของ การจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต

คณะกรรมการการวิสามัญจึงขอเสนอข้อสังเกตทั้ง ๒ ข้อดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ความเห็นชอบและเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาตามข้อสังเกตข้างต้นต่อไป

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนนเสียง ๓๘๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๒ เสียง และไม่ลงคะแนน ๓ เสียง โดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามข้อสังเกตข้างต้น ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙๗^๓ และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณา ของวุฒิสภาต่อไป

^๓ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙๗ กำหนดว่า

“ในการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ถ้าคณะกรรมการฯ เห็นว่ามีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กร ตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติ ก็ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการฯ เพื่อให้สภาพิจารณา

ในการพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ให้ศาลลงมติว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยโดยไม่มีการอภิปราย

ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานสภาส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ให้คณะรัฐมนตรี ศาล หรือ องค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องทราบ คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามข้อสังเกตนั้นประการใด หรือไม่ ให้ประธานสภาแจ้งให้ที่ประชุมทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุม”

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

การจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ตขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง นั้น จะเป็นการอำนวยความสะดวกและอำนวยความสะดวกให้แก่หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

(๑) ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต เรียกว่า “ศาลปกครองภูเก็ต” และจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๓)

(๒) ให้ศาลปกครองภูเก็ตมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง โดยในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองภูเก็ต ให้ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองภูเก็ตด้วย ทั้งนี้ บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองภูเก็ตซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครองนครศรีธรรมราช ในวันเปิดทำการศาลปกครองภูเก็ต ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองนครศรีธรรมราช (ร่างมาตรา ๔)

เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต*

๑. ศาลปกครองกับการอำนวยความสะดวกทางปกครอง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นอีกศาลหนึ่งแยกต่างหากจากศาลยุติธรรม โดยให้มีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีปกครองซึ่งเป็นข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน และข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันเอง โดยข้อพิพาทดังกล่าวเป็นข้อพิพาทที่เกิดจากหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือละเลยต่อหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินควร หรือเป็นการกระทำละเมิดหรือความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรืออันเนื่องมาจากสัญญาทางปกครอง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติให้ศาลปกครองมี ๒ ชั้นศาล คือ ศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองชั้นต้น

๒. การเปิดทำการและเขตอำนาจศาลปกครอง

ศาลปกครองได้เปิดทำการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๔ โดยเปิดทำการศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองกลาง มีที่ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ต่อมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ทยอยเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาค เพื่ออำนวยความสะดวกและเสริมสร้างโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรมทางปกครองของประชาชน โดยได้เปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคทั้งสิ้นจำนวน ๙ แห่ง กระจายอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ภาคกลาง ขณะนี้ยังมีเพียงศาลปกครองกลาง มีเขตอำนาจศาลครอบคลุมพื้นที่รวม ๒๐ จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี ชัยนาท นครนายก นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี ราชบุรี ลพบุรี สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระบุรี สิงห์บุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง และอุทัยธานี

ภาคเหนือ เปิดทำการศาลปกครองแล้ว จำนวน ๒ แห่ง คือ ศาลปกครองเชียงใหม่ และศาลปกครองพิษณุโลก ดังนี้

๑) ศาลปกครองเชียงใหม่ เปิดทำการเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ มีเขตอำนาจศาลครอบคลุมพื้นที่รวม ๙ จังหวัด คือ เชียงใหม่ เชียงราย น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน และอุตรดิตถ์

๒) ศาลปกครองพิษณุโลก เปิดทำการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ มีเขตอำนาจศาลครอบคลุมพื้นที่รวม ๗ จังหวัด คือ พิษณุโลก กำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร เพชรบูรณ์ และสุโขทัย

* สำนักบริหารยุทธศาสตร์ สำนักงานศาลปกครอง ณ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เปิดทำการศาลปกครองแล้ว จำนวน ๔ แห่ง คือ ศาลปกครองนครราชสีมา ศาลปกครองขอนแก่น ศาลปกครองอุดรธานี และศาลปกครองอุบลราชธานี ดังนี้

๑) ศาลปกครองนครราชสีมา เปิดทำการเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ มีเขตอำนาจศาลครอบคลุมพื้นที่รวม ๔ จังหวัด คือ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์

๒) ศาลปกครองขอนแก่น เปิดทำการเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕ มีเขตอำนาจศาลครอบคลุมพื้นที่รวม ๔ จังหวัด คือ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และมุกดาหาร

๓) ศาลปกครองอุดรธานี เปิดทำการเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ มีเขตอำนาจศาลครอบคลุมพื้นที่รวม ๗ จังหวัด คือ อุดรธานี นครพนม บึงกาฬ เลย สกลนคร หนองคาย และหนองบัวลำภู

๔) ศาลปกครองอุบลราชธานี เปิดทำการเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ มีเขตอำนาจศาลครอบคลุมพื้นที่รวม ๕ จังหวัด คือ อุบลราชธานี ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ และอำนาจเจริญ

ภาคตะวันออก เปิดทำการศาลปกครอง จำนวน ๑ แห่ง คือ ศาลปกครองระยอง โดยเปิดทำการเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ มีเขตอำนาจศาลครอบคลุมพื้นที่รวม ๗ จังหวัด คือ ระยอง จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว

ภาคใต้ เปิดทำการศาลปกครองแล้ว จำนวน ๒ แห่ง คือ ศาลปกครองสงขลา และศาลปกครองนครศรีธรรมราช ดังนี้

๑) ศาลปกครองสงขลา เปิดทำการเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ มีเขตอำนาจศาลครอบคลุมพื้นที่รวม ๗ จังหวัด คือ สงขลา ตรัง นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ยะลา และสตูล

๒) ศาลปกครองนครศรีธรรมราช เปิดทำการเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ มีเขตอำนาจศาลครอบคลุมพื้นที่รวม ๗ จังหวัด คือ นครศรีธรรมราช กระบี่ ชุมพร พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี

ตารางแสดงการเปิดทำการศาลปกครองชั้นต้น

ภาค	ปี พ.ศ. ๒๕๔๔	ปี พ.ศ. ๒๕๔๕	ปี พ.ศ. ๒๕๔๖	ปี พ.ศ. ๒๕๕๓	ปี พ.ศ. ๒๕๕๔
กลาง	ศาลปกครอง กลาง				
เหนือ	ศาลปกครอง เชียงใหม่	ศาลปกครอง พิษณุโลก			
ตะวันออก เฉียงเหนือ	ศาลปกครอง นครราชสีมา	ศาลปกครอง ขอนแก่น		ศาล ปกครอง อุดรธานี	ศาลปกครอง อุบลราชธานี
ตะวันออก			ศาลปกครอง ระยอง		
ใต้	ศาลปกครอง สงขลา		ศาลปกครอง นครศรีธรรมราช		
รวม ๑๐ แห่ง	๔	๒	๒	๑	๑

๓. การปรับปรุงแผนการเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาค

๑. เหตุผลความจำเป็น

๑.๑ ศาลปกครองมีเจตนารมณ์สำคัญในการเป็นที่พึ่งหลักของประชาชนด้านกระบวนการยุติธรรมทางปกครองและการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ประธานศาลปกครองสูงสุดได้ให้นโยบายเน้นย้ำอย่างต่อเนื่องให้การพิจารณาคดีของศาลปกครองมีคุณภาพรวดเร็ว เพื่อให้ทันต่อการเยียวยา ภารกิจในการเสริมสร้างโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรมทางปกครองของประชาชนจึงเป็นหลักการสำคัญที่ศาลปกครอง ได้กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ศาลปกครองทุกฉบับ (ปัจจุบันคือฉบับที่ ๓ มีระยะเวลาดำเนินการระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๗) ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ ฉบับที่ ๓ ยังคงเน้นให้การดำเนินงานทุกด้านบังเกิดผลเป็นรูปธรรม เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงความยุติธรรมทางปกครองที่สะดวก รวดเร็ว ทัวถึง และไม่เป็นการระงับเกินควร

๑.๒ จากวันเปิดทำการให้บริการประชาชนตั้งแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๔ นับถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ รวมเวลา ๑๐ ปีเศษ ศาลปกครองได้รับคดีเข้าสู่การพิจารณาทั้งสิ้น ๖๘,๐๖๗ คดี ปริมาณคดีที่รับเข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองมีจำนวนมากทุกปี โดยเฉพาะในช่วงเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๕๓) คดีที่รับเข้ามีจำนวนอยู่ระหว่าง ๖,๒๐๐ - ๗,๒๐๐ คดี หรือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๖,๘๗๓ ต่อปี ในจำนวนคดีรับเข้า หากจำแนกตามชั้นศาลพบว่า เป็นคดีรับเข้าของศาลปกครองชั้นต้น ๕๐,๑๙๒ คดี หรือร้อยละ ๗๓.๗๔ และคดีรับเข้าของศาลปกครองสูงสุด ๑๗,๘๗๕ คดี คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๖ ของจำนวนคดีรับเข้าทั้งหมดดังกล่าว

๑.๓ เมื่อพิจารณาปริมาณคดีรับเข้าของศาลปกครองชั้นต้นโดยจำแนกตามพื้นที่มูลคดีเกิดรายภาคพบว่า ภาคกลางมีปริมาณคดีมากที่สุด คือจำนวน ๒๕,๐๘๑ คดี คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๗ ของจำนวนคดีรับเข้าทั้งหมดของศาลปกครองชั้นต้น รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๑๒,๔๗๖ คดี คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๗ ภาคเหนือ ๙,๔๙๘ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๘ ภาคใต้ ๖,๐๕๓ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๖ และภาคตะวันออก ๔,๑๙๐ คดี คิดเป็นร้อยละ ๗.๓๑

๑.๔ ปริมาณคดีปกครองที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในอนาคต โดยมีปัจจัยบ่งชี้ที่สำคัญที่สะท้อนให้เห็นโอกาสและความเป็นไปได้ของการเกิดคดีปกครอง เช่น การออกกฎหมายใหม่มากขึ้นทำให้ขอบเขตภารกิจงานของหน่วยงานภาครัฐกว้างขวางยิ่งขึ้น การมีหน่วยงานให้บริการสาธารณะหลายรูปแบบ การดำเนินงานในโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐ (Mega Project) ซึ่งอาจเกิดผลกระทบต่อสิทธิของประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและตื่นตัวเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางปกครองมากขึ้น และมีความกล้าที่จะเรียกร้องหรือใช้สิทธิทางศาลในการปกป้องสิทธิประโยชน์ของตนมากขึ้น ตลอดจนกระแสสังคมในเรื่องการคุ้มครองและรักษาสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงขึ้นโดยลำดับ

๑.๕ การฟ้องคดีปกครองแม้ว่าผู้ฟ้องจะสามารถฟ้องได้ทั้งการยื่นฟ้องด้วยตนเอง ณ ที่ทำการศาลปกครอง หรือการส่งคำฟ้องทางไปรษณีย์ลงทะเบียน แต่จากสถิติการยื่นฟ้องคดีที่ผ่านมา พบว่าการฟ้องคดีปกครองประมาณสองในสามของทั้งหมดหรือร้อยละ ๖๖.๔๒ เป็นการมายื่นฟ้องด้วยตนเอง ณ ที่ทำการศาลปกครอง โดยเมื่อพิจารณาจุดที่ตั้งของศาลปกครองในภูมิภาคปัจจุบันพบว่า ยังไม่สามารถอำนวยความสะดวกในการให้บริการต่อประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ บางครั้งประชาชนซึ่งอยู่ในพื้นที่ห่างไกลที่ตั้งศาลปกครองในภูมิภาค ต้องเดินทางเกินกว่า ๒๐๐ กิโลเมตร หรือใช้เวลามากกว่า ๒ ชั่วโมง เพื่อเดินทางไปขอรับบริการกับศาลปกครอง ทำให้ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางค่อนข้างมาก

๒. หลักเกณฑ์การพิจารณาการเปิดทำการศาลปกครอง

การจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาค ศาลปกครองได้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดว่า “การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาคให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ โดยคำนึงถึงปริมาณคดีและการบริหารงานบุคลากรของศาลปกครอง โดยจะกำหนดให้เขตอำนาจศาลปกครองในภูมิภาคครอบคลุมเขตการปกครองหลายจังหวัดก็ได้” มาประกอบกับปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาค ดังนี้

๒.๑ ความสะดวกในการรับบริการของประชาชน ตำแหน่งที่ตั้งของที่ทำการศาลปกครองในภูมิภาคจะต้องมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก ประชาชนในพื้นที่เขตอำนาจศาลสามารถใช้เวลาเดินทางถึงจังหวัดที่ตั้งศาลปกครอง ในเวลาไม่เกิน ๒ ชั่วโมง หรือมีระยะทางไม่เกิน ๒๐๐ กิโลเมตร

๒.๒ ศาลปกครองแต่ละแห่งต้องสามารถรองรับปริมาณคดีปกครองในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต อีกทั้งต้องมีอัตรากำลังทั้งในส่วนของการตุลาการกับพนักงานคดีปกครองที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกัน เพื่อให้การบริหารจัดการคดีของศาลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒.๓ จังหวัดที่จะกำหนดให้ต้องเป็นที่ตั้งศาลปกครองในภูมิภาค จะต้องมีความเหมาะสมในหลายด้าน ดังนี้

๒.๓.๑ ลักษณะพื้นฐานที่สำคัญด้านการปกครองของจังหวัด เช่น ขนาดพื้นที่ จำนวนประชากร การแบ่งเขตการปกครอง อาชีพหลักของประชากร และลักษณะภูมิประเทศ

๒.๓.๒ สภาพเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด เช่น รายได้ประชากร จำนวนสถาบันการเงินหลักหรือธนาคาร สนามบินพาณิชย์ และสถาบันอุดมศึกษา

๒.๓.๓ หน่วยราชการสำคัญที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันกับภารกิจของศาลปกครอง เช่น จำนวนศาลยุติธรรมในจังหวัด การเป็นที่ตั้งของศาลยุติธรรมประจำภาค การเป็นที่ตั้งของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ

๒.๓.๔ ศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับการเปิดทำการศาลปกครอง รวมทั้งความเป็นไปได้ในการจัดหาที่ดินก่อสร้างอาคารถาวร

ข้อมูลพื้นฐานในเขตอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น
ตามแผนการเปิดทำการที่ปรับปรุงใหม่ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔

ศาลปกครอง	ประชากร (คน) ^๑	พื้นที่ (ตร.กม.)	ปริมาณคดี (คดี) ^๒	ระยะทาง เฉลี่ย (กม.)
๑. กลาง	๑๑,๙๗๘,๓๐๗	๑๖,๐๑๗	๒๑,๖๗๘	๕๔
๒. นครราชสีมา	๖,๖๔๕,๐๓๘	๕๑,๗๑๙	๓,๒๗๒	๑๕๘
๓. อุบลราชธานี	๕,๔๘๖,๖๖๑	๔๓,๒๔๑	๒,๘๑๐	๑๐๓
๔. อุตรธานี	๕,๔๑๐,๙๕๔	๔๙,๓๖๕	๓,๐๙๖	๑๓๐
๕. เชียงใหม่	๕,๑๙๕,๐๐๘	๗๔,๕๙๔	๔,๒๕๖	๑๔๔
๖. ระยอง	๔,๓๖๒,๘๓๗	๓๔,๓๕๘	๔,๑๙๐	๑๕๐
๗. พิษณุโลก	๔,๑๙๕,๙๑๘	๖๖,๔๑๔	๓,๖๕๓	๑๒๘
๘. ขอนแก่น	๔,๐๓๐,๖๖๕	๒๗,๔๖๔	๓,๒๙๘	๑๔๐
๙. นครศรีธรรมราช	๓,๖๕๕,๑๓๗	๓๒,๐๑๑	๒,๕๒๕	๑๒๔
๑๐. สงขลา	๓,๕๓๓,๙๘๗	๒๐,๘๓๗	๑,๘๗๓	๑๓๖
๑๑. นครสวรรค์	๓,๑๕๓,๓๓๙	๓๕,๑๖๙	๒,๓๙๖	๑๒๑
๑๒. สุพรรณบุรี	๒,๕๒๐,๑๙๑	๒๙,๑๖๒	๑,๔๐๙	๗๘
๑๓. เพชรบุรี	๒,๔๙๖,๒๖๓	๒๔,๒๒๕	๑,๕๔๐	๑๕๒
๑๔. ภูเก็ต	๑,๒๑๓,๙๖๒	๑๒,๗๒๐	๑,๓๐๒	๑๘๘

- หมายเหตุ :
๑. จำนวนประชากรตามประกาศสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง จำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักร แยกเป็น กรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓
 ๒. ปริมาณคดี เป็นข้อมูลปริมาณคดีปกครองที่ฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งจำแนกตามพื้นที่มูลคดีเกิดในพื้นที่เขตอำนาจศาลปกครองชั้นต้น ทั้งนี้ มิได้หมายถึงปริมาณคดีปกครองที่ฟ้องหรืออยู่ในความรับผิดชอบของศาลปกครองชั้นต้นแห่งนั้น ๆ

๓. การพิจารณาเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาค

ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้มีการเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคในวาระเริ่มแรก รวม ๑๖ แห่ง ได้แก่ ศาลปกครองขอนแก่น ศาลปกครองชุมพร ศาลปกครองเชียงใหม่ ศาลปกครองนครราชสีมา ศาลปกครองนครศรีธรรมราช ศาลปกครองบุรีรัมย์ ศาลปกครองพิษณุโลก ศาลปกครองแพร่ ศาลปกครองยะลา ศาลปกครองระยอง ศาลปกครองลพบุรี ศาลปกครองสกลนคร ศาลปกครองสงขลา ศาลปกครองสุพรรณบุรี ศาลปกครองอุดรธานี และศาลปกครองอุบลราชธานี

ปัจจุบันได้เปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคแล้ว รวม ๙ แห่ง โดยมีการก่อสร้างเป็นอาคารถาวรแล้ว ๕ แห่ง คือ ศาลปกครองเชียงใหม่ ศาลปกครองสงขลา ศาลปกครองนครราชสีมา ศาลปกครองระยอง และศาลปกครองอุบลราชธานี และเป็นอาคารเช่า จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ ศาลปกครองขอนแก่น ศาลปกครองพิษณุโลก ศาลปกครองนครศรีธรรมราช และศาลปกครองอุดรธานี

การพิจารณาเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาค นอกจากจะพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้ในข้อที่ ๒ แล้ว ยังจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญอีก ๒ - ๓ ประการ ดังนี้

ประการแรก คือปัจจัยด้านการกระจายตำแหน่งที่ตั้งของศาลปกครองที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่ามีระยะห่างกันเพียงใด เช่น หากจะเปิดทำการศาลปกครองบุรีรัมย์ ก็จะมีพื้นที่ติดกับศาลปกครองนครราชสีมา จะไม่เกิดการกระจายตำแหน่งที่ตั้งของศาลปกครองในภูมิภาคที่เหมาะสม และประชาชนจะไม่ได้รับประโยชน์จากการเปิดทำการศาลปกครองในลักษณะนี้เท่าที่ควร

ประการที่สอง คือปัจจัยเรื่องปริมาณคดีในแต่ละพื้นที่ เช่น จังหวัดแพร่ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นที่ตั้งของศาลปกครองในภูมิภาค โดยเมื่อดูจากสถิติคดีปกครองของสามจังหวัดดังกล่าว พบว่าปริมาณคดีรับเข้าน้อยมาก เฉลี่ยอยู่ที่ปีละ ๒๘ คดี ๖๐ คดี และ ๓๔ คดี ตามลำดับ

ประการที่สาม คือปัจจัยด้านภาระงบประมาณแผ่นดินที่ต้องใช้ในการก่อสร้างและการเตรียมกำลังคน

เมื่อนำปัจจัยทั้งสามประการพิจารณาร่วมกับหลักเกณฑ์การพิจารณาการเปิดทำการศาลปกครอง ตามบทบัญญัติในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองจึงเห็นว่ายังไม่มีความจำเป็นในการเปิดทำการศาลปกครองในจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดแพร่ ลพบุรี และสกลนคร แต่ในทางกลับกันพบว่าในบางพื้นที่ เช่น จังหวัดนครสวรรค์ เพชรบุรี และภูเก็ต มีความจำเป็นต้องเปิดทำการเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการติดต่อขอรับบริการ เนื่องจากจะทำให้ประชาชนมีความสะดวกยิ่งขึ้นในการติดต่อขอรับบริการจากศาลปกครอง รวมทั้งจะทำให้เขตอำนาจศาลปกครองชั้นต้นแต่ละแห่งมีขนาดลดลง ซึ่งจะเป็นผลดีต่อภาระด้านปริมาณคดี และการบริหารจัดการคดีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น เพื่อให้การเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาค เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนผู้ใช้บริการ และเพื่อมิให้เกิดภาระด้านงบประมาณมากนัก ศาลปกครองจึงได้ปรับแผนการเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาค โดยเปิดทำการศาลปกครองตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มอีก ๑ แห่ง คือ ศาลปกครองสุพรรณบุรี และเปิดเพิ่มนอกเหนือจากจำนวนที่กำหนดในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อีก ๓ แห่ง คือ ศาลปกครองนครสวรรค์ ศาลปกครองเพชรบุรี และศาลปกครองภูเก็ต ซึ่งการเปิดทำการศาลปกครองทั้ง ๓ แห่ง จำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ โดยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

ทั้งนี้ เมื่อพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ มีผลใช้บังคับแล้ว จะทำให้ศาลปกครองชั้นต้นในภูมิภาคมีทั้งสิ้น ๑๔ แห่ง และเขตอำนาจของศาลปกครองแต่ละแห่ง เป็นดังนี้

๓.๑ ภาคเหนือ ประกอบด้วย ศาลปกครองเชียงใหม่ (เปิดทำการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔) และศาลปกครองพิษณุโลก (เปิดทำการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕) และศาลปกครองนครสวรรค์ (จัดตั้งใหม่)

(๑) ศาลปกครองเชียงใหม่ มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๔๔.๕๕ กิโลเมตร (ใกล้ที่สุดคือจังหวัดลำพูน ระยะทาง ๓๓.๕ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือจังหวัดแม่ฮ่องสอน ระยะทาง ๒๑๐.๙๘ กิโลเมตร)

(๒) ศาลปกครองพิษณุโลก มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก กำแพงเพชร ตาก น่าน พิจิตร สุโขทัย และอุตรดิตถ์ โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๒๘.๕๑ กิโลเมตร (ใกล้ที่สุดคือจังหวัดพิจิตร ระยะทาง ๕๙.๖๑ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือจังหวัดน่าน ระยะทาง ๒๙๑.๒๔ กิโลเมตร)

(๓) ศาลปกครองนครสวรรค์ มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ เพชรบูรณ์ ลพบุรี และอุทัยธานี โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๒๑.๓๕ กิโลเมตร (ใกล้ที่สุด คือจังหวัดอุทัยธานี ระยะทาง ๔๑.๓๘ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือจังหวัดเพชรบูรณ์ ระยะทาง ๑๘๐.๗๒ กิโลเมตร)

๓.๒ ภาคกลาง ประกอบด้วย ศาลปกครองกลาง (เปิดทำการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔) ศาลปกครองสุพรรณบุรี และศาลปกครองเพชรบุรี (จัดตั้งใหม่)

(๑) ศาลปกครองกลาง มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๙ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครนายก นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สมุทรปราการ สมุทรสาคร และสระบุรี โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๕๔.๔๕ กิโลเมตร (ใกล้ที่สุด คือจังหวัดนนทบุรี ระยะทาง ๒๑.๗๖ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือจังหวัดนครนายก ระยะทาง ๑๐๗.๐๑ กิโลเมตร)

(๒) ศาลปกครองสุพรรณบุรี มีอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี กาญจนบุรี ชัยนาท สิงห์บุรี และอ่างทอง โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๗๘.๗๒ กิโลเมตร (ไกลที่สุด คือ จังหวัดอ่างทอง ระยะทาง ๕๑.๗๖ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือ จังหวัดชัยนาท ระยะทาง ๙๒.๖๒ กิโลเมตร)

(๓) ศาลปกครองเพชรบุรี มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ชุมพร ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และสมุทรสงคราม โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๕๑.๙๖ กิโลเมตร (ไกลที่สุด คือ จังหวัดสมุทรสงคราม ระยะทาง ๕๖.๐๗ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือ จังหวัดชุมพร ระยะทาง ๓๓๗.๖๙ กิโลเมตร) ทั้งนี้ พื้นที่ที่อาจกำหนดเป็นที่ตั้งศาลฯ ได้ คือ อำเภอชะอำ จะทำให้ระยะทางจากจังหวัดชุมพรถึงที่ตั้งศาลปกครองเพชรบุรีมีระยะทางลดลงจาก ๓๓๗.๖๙ กิโลเมตร เป็น ๓๐๐.๑๙ กิโลเมตร

๓.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย ศาลปกครองนครราชสีมา (เปิดทำการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔) ศาลปกครองขอนแก่น (เปิดทำการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕) ศาลปกครองอุดรธานี (เปิดทำการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๓) และศาลปกครองอุบลราชธานี (เปิดทำการเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔)

(๑) ศาลปกครองนครราชสีมา มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๕๘.๔๑ กิโลเมตร (ไกลที่สุด คือ จังหวัดชัยภูมิ ระยะทาง ๑๒๐.๐๔ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือ จังหวัดสุรินทร์ ระยะทาง ๑๙๘.๐๘ กิโลเมตร)

(๒) ศาลปกครองขอนแก่น มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และมุกดาหาร โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๔๐.๓๙ กิโลเมตร (ไกลที่สุด คือ จังหวัดมหาสารคาม ระยะทาง ๗๐.๕๔ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือ จังหวัดมุกดาหาร ระยะทาง ๒๔๗.๐๑ กิโลเมตร)

(๓) ศาลปกครองอุดรธานี มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี นครพนม บึงกาฬ เลย สกลนคร หนองคาย และหนองบัวลำภู โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๓๐.๒๗ กิโลเมตร (ไกลที่สุด คือ จังหวัดหนองบัวลำภู ระยะทาง ๔๓.๙๗ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือ จังหวัดนครพนม ระยะทาง ๒๔๖.๓๒ กิโลเมตร)

(๔) ศาลปกครองอุบลราชธานี มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ และอำนาจเจริญ โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๐๓.๓๙ กิโลเมตร (ไกลที่สุด คือ จังหวัดศรีสะเกษ ระยะทาง ๖๖.๘๓ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือ จังหวัดร้อยเอ็ด ระยะทาง ๑๗๐.๔๗ กิโลเมตร)

๓.๔ ภาคตะวันออก ได้แก่ ศาลปกครองระยอง (เปิดทำการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖) โดยมีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๗ จังหวัด (ไม่มีการปรับปรุงเขตอำนาจศาลฯ) ประกอบด้วย จังหวัดระยอง จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๕๐.๕๔ กิโลเมตร (ใกล้ที่สุด คือจังหวัดชลบุรี ระยะทาง ๙๓.๐๑ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือจังหวัดสระแก้ว ระยะทาง ๒๓๓.๕๒ กิโลเมตร)

๓.๕ ภาคใต้ ประกอบด้วย ศาลปกครองสงขลา (เปิดทำการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔) ศาลปกครองนครศรีธรรมราช (เปิดทำการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖) และศาลปกครองภูเก็ต (จัดตั้งใหม่)

(๑) ศาลปกครองสงขลา มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา นราธิวาส ปัตตานี ยะลา และสตูล โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๓๖.๘๕ กิโลเมตร (ใกล้ที่สุด คือจังหวัดปัตตานี ระยะทาง ๑๐๑.๗๘ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือจังหวัดนราธิวาส ระยะทาง ๑๙๐.๖๕ กิโลเมตร)

(๒) ศาลปกครองนครศรีธรรมราช มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง และสุราษฎร์ธานี โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๒๓.๙๖ กิโลเมตร (ใกล้ที่สุด คือจังหวัดพัทลุง ระยะทาง ๑๐๑.๕๕ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะทาง ๑๔๓.๒๓ กิโลเมตร)

(๓) ศาลปกครองภูเก็ต มีเขตอำนาจศาลปกครองในพื้นที่ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา และระนอง โดยมีระยะทางจากจังหวัดในเขตอำนาจศาลฯ ถึงจังหวัดที่ตั้งศาลฯ เฉลี่ย ๑๘๗.๖๖ กิโลเมตร (ใกล้ที่สุด คือจังหวัดพังงา ระยะทาง ๘๙.๓๒ กิโลเมตร และไกลที่สุด คือจังหวัดระนอง ระยะทาง ๓๐๐ กิโลเมตร) และแม้ว่าระยะทางจากจังหวัดระนอง ถึงจังหวัดภูเก็ตจะมีระยะทางไกลประมาณ ๓๐๐ กิโลเมตร แต่ก็ใกล้กว่าปัจจุบันที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองนครศรีธรรมราช ซึ่งมีระยะทางประมาณ ๓๕๖ กิโลเมตร และเส้นทางคมนาคมในปัจจุบันมีความสะดวกมาก อีกทั้ง ปริมาณคดีของจังหวัดระนองปัจจุบันมีเพียง ๑๔๕ คดี หรือเฉลี่ยประมาณปีละ ๑๔.๑๕ คดีเท่านั้น นอกจากนี้การจัดตั้งศาลปกครองที่จังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคและมีสนามบินนานาชาติยังจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลาง (Hub) ในทางวิชาการของศาลปกครองในพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งสามารถใช้เป็นพื้นที่จัดสัมมนาทางวิชาการระดับประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนการศึกษาดูงานด้านกิจการศาลปกครองและกระบวนการยุติธรรมทางปกครอง ได้อย่างดีอีกด้วย

๔. ประโยชน์จากการปรับแผนการเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาค

การปรับปรุงแผนการเปิดทำการศาลปกครอง โดยเฉพาะการจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคเพิ่มเติมทั้ง ๓ แห่งดังกล่าว จะเกิดประโยชน์สำคัญหลายด้านทั้งที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้รับบริการ การบริหารงานคดีปกครอง ภาระด้านงบประมาณแผ่นดิน และประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองโดยรวม ดังนี้

๔.๑ ประชาชนได้รับความสะดวกยิ่งขึ้นในการติดต่อขอรับบริการจากศาลปกครอง รวมทั้งสามารถช่วยบรรเทาความเดือดร้อนทั้งในด้านภาระค่าใช้จ่ายและเวลาในการเดินทางไปรับบริการที่ศาลปกครอง

๔.๒ ลดภาระด้านงบประมาณ เนื่องจากศาลปกครองจะพิจารณาเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคเฉพาะในพื้นที่ที่มีความจำเป็นและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนเป็นหลักซึ่งจะช่วยเสริมสร้างศรัทธา ความเชื่อมั่น และความพึงพอใจของประชาชนมากยิ่งขึ้น

๔.๓ การบริหารจัดการงานคดีของศาลปกครองชั้นต้นทั้งในเรื่องของการพิจารณาพิพากษาคดีและการบังคับคดีในศาลปกครองภูมิภาคแต่ละแห่งจะเกิดประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากศาลปกครองที่เปิดเพิ่มสามารถแบ่งเบาภาระด้านปริมาณคดีของศาลปกครองในพื้นที่ใกล้เคียงด้วย

๔.๔ การเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคเพิ่มดังกล่าว จะก่อให้เกิดภาระงบประมาณด้านบุคลากร และงบประมาณดำเนินงานไม่มากนัก เนื่องจากสามารถถ่ายโอนหรือเกลี่ยบุคลากร งบประมาณ ตลอดจนวัสดุครุภัณฑ์ จากศาลปกครองเดิมไปยังศาลปกครองในภูมิภาคที่เปิดใหม่ได้

ตารางที่ ๑ : สถิติคตีปครองในภาพรวมของศาลปครองสูงสุดและศาลปครองชั้นต้น ตั้งแต่เปิดทำการ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

ศาลปครอง	คตีรับเข้า (คตี)	คตีแล้วเสร็จ		คตีค้งค้าง	
		จำนวน (คตี)	ร้อยละ	จำนวน (คตี)	ร้อยละ
ศาลปครอง สูงสุด	๑๘,๒๗๐	๑๒,๐๖๐	๖๖.๐๑	๖,๒๑๐	๓๓.๙๙
ศาลปครอง ชั้นต้น	๕๐,๙๙๙	๔๒,๓๔๔	๘๓.๐๓	๘,๖๕๕	๑๖.๙๗
รวม	๖๙,๒๖๙	๕๔,๔๐๔	๗๘.๕๔	๑๔,๘๖๕	๒๑.๔๖

ตารางที่ ๒ : สถิติคตีปครองในพื้นที่เขตอำนาจศาลปครองจังหวัดภูเก็ต จำแนกรายจังหวัด ตั้งแต่เปิดทำการ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

จังหวัด	ปริมาณคตีในพื้นที่สะสม (คตี)
ภูเก็ต	๕๘๙
กระบี่	๓๗๐
พังงา	๔๓๗
ระนอง	๑๓๑
รวม	๑,๕๒๗

ตารางที่ ๓ : กรอบอัตรากำล้งตุลาการศาลปครองและเจ้าหน้าที่ศาลปครอง ภูเก็ต

ตำแหน่ง	กรอบ (อัตร)
ตุลาการศาลปครอง	๑๐
เจ้าหน้าที่	๑๐๙
- พนักงานคตีปครอง	๖๑
- เจ้าหน้าที่ศาลปครอง	๑๔
- พนักงานศาลปครอง	๓๔

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร
- : ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑)

สารบบ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
ซึ่งรัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาต่อไป ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ได้บรรจุเข้า
ระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๓) และรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่งของ
สภาผู้แทนราษฎร จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ต่อมา คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้ร้องขอให้รัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ต่อไป ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖
(สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้มีมติเห็นชอบแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎร
จึงได้อนุญาตให้บรรจุร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ที่ประชุม
สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๘

(นายวัชรินทร์ จอมพลพล)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๑

สำนักการประชุม

๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

(๒)

(สำเนา)

เลขที่ ๒๑/๒๕๕๓ วันที่ ๑๔ ก.ย. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๖๒๕๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ท พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้รวม ๓ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ท พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวรวม ๓ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อภิลิทธิ์ เวชชาชีวะ

(นายอภิลิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๙๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๕๕๖

โทรสาร ๐ ๒๒๙๒ ๙๑๕๑

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

วันนา ทิมพ์

ฐาณี ทาน

ศิว ทราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต
พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่ มาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกา พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

การจัดตั้งศาลปกครองฎีกาขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง การจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรีขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดชุมพร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม และการจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ขึ้นในจังหวัดนครสวรรค์ ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดลพบุรี และจังหวัดอุทัยธานี นั้น จะเป็นการอำนวยความสะดวกและอำนวยความสะดวกให้แก่หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับ มาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกา พ.ศ. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ. และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ.

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกา พ.ศ.

(๑) ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต เรียกว่า “ศาลปกครองฎีกา” และจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๓)

(๒) ให้ศาลปกครองฎีกามีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง โดยในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองฎีกา ให้ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองฎีกาด้วย ทั้งนี้ บรรดาคดีของเขตท้องที่

จังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองภูเก็ต ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครอง นครศรีธรรมราชในวันเปิดทำการศาลปกครองภูเก็ต ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครอง นครศรีธรรมราช (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ.

(๑) ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี เรียกว่า “ศาลปกครองเพชรบุรี” และจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๓)

(๒) ให้ศาลปกครองเพชรบุรีมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดชุมพร จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม โดยในระหว่างที่ยัง ไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองเพชรบุรี ให้ศาลปกครองกลางมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครอง เพชรบุรีในท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม และให้ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองเพชรบุรีในท้องที่ จังหวัดชุมพรด้วย ทั้งนี้ บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง เพชรบุรี ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองนครศรีธรรมราชในวันเปิดทำการ ศาลปกครองเพชรบุรี ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครอง นครศรีธรรมราช แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ.

(๑) ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดนครสวรรค์ เรียกว่า “ศาลปกครองนครสวรรค์” และจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๓)

(๒) ให้ศาลปกครองนครสวรรค์มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดลพบุรี และจังหวัดอุทัยธานี โดยในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาล ปกครองนครสวรรค์ ให้ศาลปกครองกลางมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองนครสวรรค์ใน ท้องที่จังหวัดลพบุรีและจังหวัดอุทัยธานี และให้ศาลปกครองพิษณุโลกมีเขตอำนาจตลอดถึง เขตศาลปกครองนครสวรรค์ในท้องที่จังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดเพชรบูรณ์ด้วย ทั้งนี้ บรรดาคดี ของเขตท้องที่จังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองนครสวรรค์ ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ใน ศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองพิษณุโลกในวันเปิดทำการศาลปกครองนครสวรรค์ ให้คง พิจารณาพิพากษาในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองพิษณุโลก แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๔)

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกา พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร

รายงาน
ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต
พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ ๓๖๗ / ๖๕๕๕

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่งของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๓) จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ต่อมารัฐสภาได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายโกมล จิรัชย์สุทธิกุล	๒. นายโกศล ปัทมะ
๓. นายตรีภพ คริสต์รักษา	๔. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง
๕. นายนิยม เวชกามา	๖. พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ
๗. นายบุญดำรง ประเสริฐโสภาก	๘. นายประชา ประสพดี
๙. นายประเวศ รักษพล	๑๐. นายประสพ บุษราคัม
๑๑. นายประสพ ตันประเสริฐ	๑๒. นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ
๑๓. นายพ่ายพ บันเกิด	๑๔. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข
๑๕. นายมานพ เกษมณี	๑๖. นายรามศ รัตนะเขวง
๑๗. นางวารภรณ์ ตั้งภากรณ์	๑๘. นายวัฒนา แซ่ไพเราะ
๑๙. นายวันชัย บุชบา	๒๐. นายวิทยา แก้วภราดัย
๒๑. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	๒๒. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์
๒๓. นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	๒๔. นายสมชัย วัฒนการุณ
๒๕. นายสหรัฐ กุลศรี	๒๖. นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร
๒๗. นายสาคร เกี่ยวข้อง	๒๘. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์
๒๙. นายแหวง โตจิราการ	๓๐. นายอรรถพร พลบุตร
๓๑. นางอัญชลี เทพบุตร	

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา
เพื่อให้โปรดนำเสนอมติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

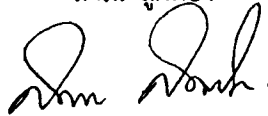
(ลงชื่อ)

สุรวิทย์ คนสมบูรณ์

(นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นายสามารถ คัมภีรานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๔-๕

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๑๗

ไพรัช/ร่าง

ธัญญ์วรัตน์/พิมพ์

ยุธนา/ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ ว่าที่เรอตรี ยุธนา สำเภเงิน และนางสาววิลาวรรณ ไร่รื่น

ครั้งที่ ๒ นายไพรัช สุทธิเจริญ และนายคณพล นันตาแสง

ครั้งที่ ๓ นายเผ่าพันธ์ นวลสง และนายวิจิต ปิจจัยโคดา

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ซึ่งรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่งของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๓) จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ต่อมารัฐสภาได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายวิทยา แก้วภราดัย	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายประชา ประสพดี	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายบุญดำรง ประเสริฐโสภาก	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายแพทย์พ บันเกตุ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
(๗) นายอรรถพร พลบุตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
(๘) นายวัฒนา ช่างโพธิ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๙) นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๑๐) นายสทริฐ กุลศรี	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
(๑๑) นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๒) นายโกศล ปัทมะ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๓) นายสมชัย วัฒนการุณ	เป็นกรรมาธิการที่ปรึกษา
(๑๔) นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	เป็นกรรมาธิการที่ปรึกษา
(๑๕) นางอัญชลี เทพบุตร	เป็นกรรมาธิการที่ปรึกษา

๒. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นายไพรัช สุทธิเจริญ นิติกรปฏิบัติการ กลุ่มงานคณะกรรมการการปกครอง สำนักกรรมาธิการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักงานศาลปกครอง

(๑) นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม	รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
(๒) ว่าที่ร้อยตรี พรรฐ คงยิ่ง	ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ
(๓) นายต๋นชัย ไชยราช	ผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลบริหารยุทธศาสตร์
(๔) นายกฤติพงษ์ ชนาชน	พนักงานคดีปกครองชำนาญการ
(๕) นายภาณุวัฒน์ ทองชาติ	พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) นางกรรวรา บุญศิริ	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
(๒) นางจุฑารัตน์ แก้วกัญญา	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

(๑) นายชนะชาติ พลพงศ์	นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ
(๒) นายชัยวุฒิ อธิสุข	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

(๑) นางสาววิลาวัลย์ ตาน้อย	รักษาการผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการพัฒนาระบบราชการ
(๒) นางสาวอ้อย โชติธีรชัย	นักพัฒนาระบบราชการชำนาญการ

สำนักงานงบประมาณ

(๑) นางอนงรัตน์ สัมไทย	รักษาการที่ปรึกษาสำนักงานงบประมาณ
(๒) นางสาวพรทิพย์ กุลไพจิตร	นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการพิเศษ

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

๕. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกัด พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอแล้ว เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการวิสามัญมีข้อห่วงใยเกี่ยวกับการเปิดทำการศาลปกครองฎีกัดกับเห็นควรแก้ไขเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนี้

(๑) สมควรแก้ไขบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกัด พ.ศ. เฉพาะในส่วนของเหตุผล โดยคณะกรรมการวิสามัญเห็นว่า ในเหตุผลนั้นควรให้ความสำคัญกับประชาชนเป็นอันดับแรก เนื่องจากเจตนารมณ์ในการจัดตั้งศาลปกครองฎีกัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางปกครองได้โดยง่าย ตลอดจนได้รับการเยียวยาอย่างรวดเร็วและทั่วถึง เห็นควรแก้ไขในส่วนของเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

“เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน หน่วยงานทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ~~และประชาชน~~ ในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

(๒) เมื่อร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฎีกัด พ.ศ. มีผลใช้บังคับแล้ว สำนักงานศาลปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งด้านงบประมาณและด้านอัตรากำลัง จะต้องเร่งรัดให้ศาลปกครองฎีกัดเปิดทำการโดยเร็วอย่างช้าไม่เกิน ๓ ปี นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับตามคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานศาลปกครอง เพื่อให้ประชาชนในท้องที่จังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองฎีกัดได้เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมโดยเร็ว สมดังเจตนารมณ์ของการจัดตั้งศาลปกครองฎีกัด

คณะกรรมการวิสามัญจึงขอเสนอข้อสังเกตทั้ง ๒ ข้อดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้ความเห็นชอบและเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาตามข้อสังเกตข้างต้นต่อไป

๗. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิม และข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ
มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'W' followed by a vertical line and a wavy tail.

(นายวิวัฒนา ช่งโพเราะ)
เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต
พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่งานหน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่ มาตรา ๑๙๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต
พ.ศ.

-

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคชั้นในจังหวัดภูเก็ต

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคชั้นในจังหวัดภูเก็ต เรียกว่า “ศาลปกครองภูเก็ต” และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔ ให้ศาลปกครองภูเก็ตมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองภูเก็ตตามประกาศที่ออกตาม มาตรา ๓ ให้ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองภูเก็ตด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครองนครศรีธรรมราชในวันเปิดทำการศาลปกครองภูเก็ตตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองนครศรีธรรมราช

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน^(๑๙)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 698
วันที่..... 30 ส.ค. 2555
เวลา..... 17.21 น.

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๓๕๗

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่
๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่..... ๙๙ / ๒๕๕๕ วันที่..... ๓๑ ม.ค. ๕๕
เวลา..... ๑๗.๒๕ น. ส่ง..... ๑๗.๒๕
สำนักงานการประชุม

กลุ่มงานนิติ
รับที่..... ๑ (น)..... ๒๕๕๕
วันที่..... ๓๐ ม.ค. ๕๕
เวลา..... ๑๗.๕๐ น.

สำนักงานการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๖

สารบบ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๓) และรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่งของสภาผู้แทนราษฎร จนมีพระราชกฤษฎีกายกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ต่อมาคณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้ร้องขอให้รัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้มีมติเห็นชอบแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้อนุญาตให้บรรจุร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕

(นายวัชรินทร์ จอมพลาพล)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๒๑)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต
พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๙๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๒๒)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต
พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน หน่วยงานทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ~~และประชาชน~~ ในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๙๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ

สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ในการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผลโดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๕ และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของวุฒิสภา จึงขอส่งเหตุผลที่ได้แก้ไขมาเพื่อพิจารณา

(๒๓)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคชั้นในจังหวัดภูเก็ต

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคชั้นในจังหวัดภูเก็ต เรียกว่า “ศาลปกครองภูเก็ต”
และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔ ให้ศาลปกครองภูเก็ตมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต
และจังหวัดระนอง

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองภูเก็ตตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓
ให้ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองภูเก็ตด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครอง
นครศรีธรรมราชในวันเปิดทำการศาลปกครองภูเก็ตตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครอง
นครศรีธรรมราช

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

๑๗.

(นางสุภาวดี ตันตระกุล)

นิติกรเชี่ยวชาญ

บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานประชุม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

การจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ตขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง การจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรีขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดชุมพร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม และการจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ขึ้นในจังหวัดนครสวรรค์ ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดลพบุรี และจังหวัดอุทัยธานี นั้น จะเป็นการอำนวยความสะดวกและอำนวยความสะดวกให้แก่หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับ มาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ. และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ.

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ.

(๑) ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดภูเก็ต เรียกว่า "ศาลปกครองภูเก็ต" และจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๓)

(๒) ให้ศาลปกครองภูเก็ตมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง โดยในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองภูเก็ต ให้ศาลปกครองนครสวรรค์มีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองภูเก็ตด้วย ทั้งนี้ บรรดาคดีของเขตท้องที่

จังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองฎีกาซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครอง นครศรีธรรมราชในวันเปิดทำการศาลปกครองฎีกา ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครอง นครศรีธรรมราช (ร่างมาตรา ๕)

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ.

(๑) ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี เรียกว่า "ศาลปกครองเพชรบุรี" และจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๓)

(๒) ให้ศาลปกครองเพชรบุรีมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดชุมพร จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม โดยในระหว่างที่ยัง ไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองเพชรบุรี ให้ศาลปกครองกลางมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครอง เพชรบุรีในท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม และให้ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองเพชรบุรีในท้องที่ จังหวัดชุมพรด้วย ทั้งนี้ บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง เพชรบุรี ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองนครศรีธรรมราชในวันเปิดทำการ ศาลปกครองเพชรบุรี ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครอง นครศรีธรรมราช แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ.

(๑) ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดนครสวรรค์ เรียกว่า "ศาลปกครองนครสวรรค์" และจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๓)

(๒) ให้ศาลปกครองนครสวรรค์มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดลพบุรี และจังหวัดอุทัยธานี โดยในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาล ปกครองนครสวรรค์ ให้ศาลปกครองกลางมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองนครสวรรค์ใน ท้องที่จังหวัดลพบุรีและจังหวัดอุทัยธานี และให้ศาลปกครองพิษณุโลกมีเขตอำนาจตลอดถึง เขตศาลปกครองนครสวรรค์ในท้องที่จังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดเพชรบูรณ์ด้วย ทั้งนี้ บรรดาคดี ของเขตท้องที่จังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองนครสวรรค์ ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ใน ศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองพิษณุโลกในวันเปิดทำการศาลปกครองนครสวรรค์ ให้คง พิจารณาพิพากษาในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองพิษณุโลก แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๔)